

Могат ли мюсюлманите да се интегрират в западните общества?

Хазрат Мирза Масрур Ахмад – Халифатул Масих V (аба)

Пети Халиф на Обещания Месия, Глава на Световната Мюсюлманска Общност „Ахмадия”

Обръщение от Хазрат Мирза Масрур Ахмад аба, Халифатул Месих V, Глава на Световната мюсюлманска общност „Ахмадия, произнесено в джамията „Баит-ур-Рашид” в Хамбург, Германия

На 5-и декември 2012 година се състоя ВИП прием в джамията „Баит-ур-Рашид” в Хамбург, Германия, на който Хазрат Мирза Масрур Ахмад аба, Халифатул Месих V, председател на Световната мюсюлманска общност „Ахмадия” произнесе реч относно интеграцията на мюсюлманите в Запада. Сред присъстващите бяха заместник-кмета на Хамбург, г-жа Криста Гьоч от Зелената партия, началникът на полицията в Хамбург, Волфганг Копицш, говорителят на Социалдемократическата партия за интеграцията в Хамбург, член на

Местния парламент, Казим Абачи, член на Националния парламент, Серкан Торен и д-р Халифа от университета в Хамбург бяха сред другите изтъкнати личности, учени и хора от бизнеса.

Уважаеми гости – Ассаламо Алаикум Ва Рахматуллахе Ва Баракатоху – нека мирът и благословиите на Аллах да бъдат в Вас.

Преди всичко бих искал да изразя моята благодарност към всички гости, които приеха нашата покана и уважиха събитието тази вечер. Повечето от Вас са добре запознати с нашата общност или имат дългогодишни приятелства и познанства с мюсюлмани-ахмадийци. Сигурен съм, че онези от Вас, които наскоро са се запознали с общността „Ахмадия”, вече тая голямо желание в сърцата си да

*Кристина Гъоч,
Заместник-кмет на
Хамбург*

*Волфганг Копици,
Началник на
полицията в Хамбург*

*Казми Абачи, Член а
Местния парламент*

научат повече за Джама'ат. Вашето присъствие тук доказва, че вярвате, че няма опасност или заплаха в осъществяването и поддържането на контакт с мюсюлмани-ахмадийци и посещението на техните джамии.

Истината е, че в днешната среда, където по-голямата част от новините и репортажите за Исляма са изключително негативни, тези от Вас, които са немюсюлмани, лесно биха се притеснили, че посещението в ахмадийска джамия би им навлякло неприятности или дори да Ви навреди. Но, както вече казах, фактът, че Вие присъствате на това събитие доказва, че не се страхувате от мюсюлманите-ахмадийци и не ги считате за заплаха. Това показва, че уважавате ахмадийците и вярвате, че са искрени и достойни за уважение хора, като Вас и като по-голямата част от населението.

Казвайки това, не изключвам възможността, че може би някои от Вас, въпреки че са дошли тук днес, продължават да таят резерви или загриженост, че посещението им тук може да има негативни последици. Възможно е да се притеснявате, че ще седите до хора с екстремистки наклонности. Ако някои от Вас имат подобни страхове, то трябва да ги премахнете от сърцата си веднага. Ние сме изключително бдителни в това отношение. Ако човек с подобни наклонности се опита да влезе в тази джамия или в нашия район, ние ще предприемем решителни действия, за да ги отстраним от сградата. Затова бъдете сигурни, че сте в добри ръце.

Всъщност Мюсюлманския Джама'ат „Ахмадия“ е общност, в която, ако някой от нейните членове някога, някъде прояви екстремистки наклонности, наруши закона или застраши мира, то той незабавно бива изключен от нея. Ние сме длъжни да предприемаме подобни действия

от уважение към думата „Ислям”, която буквално означава мир и сигурност. Истинското значение на думата „Ислям” се демонстрира от нашата общност. Появата на това истинско олицетворение на Исляма всъщност е предсказано в едно велико пророчество, направено от основателя на Исляма, Светия Пророк Мухаммад^{ca} преди повече от 1400 години. В пророчеството Светия Пророк^{ca} казва, че ще дойде време, когато по-голямата част от мюсюлманите ще забравят истинските и чисти учения на Исляма. Според пророчеството, в такъв момент Аллах ще изпрати един човек, като Реформатор, Месия и Махди, който да установи отново истинския Ислям по света.

Ние, Мюсюлманския Джама’ат „Ахмадия”, вярваме, че основателят на нашата общност, Хазрат Мирза Гулам Ахмад^{ac} от Кадиан, е тази личност, изпратена да изпълни пророчеството. С милостта на Аллах, тази общност процъфтява и се е разпространила в 202 страни по света. Във всяка страна, месни хора от всякакъв произход и етнос са приели ахмадийството. Освен, че са мюсюлмани-ахмадийци, те продължават да изпълняват своята роля на верни поданици на съответните държави. Няма никакво противоречие или конфликт между тяхната любов към Исляма и любовта към страната. Всъщност последователите и към двете са

преплетени и свързани помежду си. Мюсюлманите-ахмадийци, където и да живеят, са най-спазващите закона граждани в цялата нация. Със сигурност мога да кажа, без сянка на съмнение, че тези качества съществуват и в мнозинството от членовете на нашия Джама’ат.

Благодарение на тези качества винаги, когато мюсюлмани-ахмадийци мигрират от една държава в друга или когато местни хора приемат ахмадийството, ахмадийците никога нямат никакви притеснения за интегрирането си в техните нови общества или как ще изпълнят ролите си спрямо задълбочаващите се, всеобхватни национални интереси на новоприетите народи. Където и да отидат, ахмадийците обичат своите страна, както всеки един гражданин трябва и ще прекарат живота си в активно търсейки начини за подобряването и прогреса на тяхната нация. Ислямът ни учи да живеем живота си по този начин, като не само лека застъпвайки това, а заповядвайки ни да бъдем абсолютно верни и отдадени на страната, в която пребивават.

Всъщност Светият Пророк^{ca} набляга особено на това, че любовта към една нация е част от вярата за всеки истински мюсюлманин. Когато обичта към страната е основен елемент от Исляма, как може един истински мюсюлманин да

проявява нелоялност или да предаде народа си и по този начин да се откаже от вярата си? По отношение на мюсюлманите-ахмадийци, при нашите големи събития, всички членове на общността, независимо дали са мъже, жени, деца или възрастни, се изправят и дават клетва пред Бог. В тази клетва те обещава да се откажат от живота, богатството, времето и честта си не само в името на тяхната религия, но и в името на техните народи и държави. Затова, кой би могъл да бъде по-лоялен гражданин от онзи, на който постоянно му бива напомняно да служи на нацията и който многократно е положил клетва и става все по-готов да пожертва всичко в името на вярата, държавата и нацията?

Може да се появи въпрос в съзнанието на някои хора, че тук, в Германия, мнозинството мюсюлмани идват от Пакистан, Турция и други азиатски страни и когато стане нужда да се пожертват за страната си, те ще предпочетат страната, от която произхождат пред Германия. Така, че трябва да се изясни и обясни, че когато едно лице придобие немско или друго гражданство, той става пълноправен гражданин на съответната държава. Поясних това преди време, когато направих обръщение към немския военен щаб в Кобленц. Обясних, според Ислямските учения, какво трябва да се случи, ако възникне

ситуация, в която Германия е въввлечена във война със страна, от която произхождат имигрантите, които са станали немски граждани. Ако имигрант чувства привързаност към родната си страна и мисли, че има опасност да пожелае или да причини вреда на Германия, то тогава този човек трябва незабавно да се откаже от гражданството си или статута си на имигрант и да се завърне в родната си страна. Но ако реши да остане, тогава Ислямът не позволява никаква форма на нелоялност към страната. Това е абсолютно и недвусмислено учение. Ислямът не позволява никаква форма на бунтовно поведение, нито да се заговорничи срещу нацията – независимо дали е приета или не – или да и навреди по някакъв начин. Ако човек работи срещу държавата-осиновител или ѝ вреди, то той трябва да бъде третиран като враг на държавата, като предател и трябва да бъде наказан според законите.

Това изяснява ситуацията по отношение на имигрантите мюсюлмани. В случай, когато местен германец или лице от друга страна, което е приело Исляма, е абсолютно ясно, че за него или нея няма друг път освен да покаже абсолютна лоялност към нацията си. Друг често задаван въпрос е: какви действия трябва да предприемат мюсюлманите, които живеят на Запад, когато западна държава влезе във война с мюсюлманска? За

Обръщение, отправено от председателя на Световната мюсюлманска общност „Ахмадия”

обяснява, че подобни обстоятелства вече не съществуват, защото в модерния свят няма правителства, които да заклеймяват Исляма и да искат неговото унищожение. Тъкмо обратното, има много религиозна свобода в повечето западни и немюсюлмански държави. Нашият Джама'ат е изключително благодарен, че тази свобода съществува и тя позволява на мюсюлманите-ахмадийци да разпространяват посланието на Исляма в немюсюлманските държави. Така те имат възможност да представят истинските и красиви учения на Исляма, които са за мир и хармония, на западния

отговори на този въпрос, Ислямът е предоставил златен принцип, който е, че човек никога не трябва да става съучастник в жестокост или потисничество. Ето защо, ако бъде извършвана жестокост или потисничество от мюсюлманска държава, то те трябва да бъдат прекратени незабавно. Ако подобна жестокост бъде извършвана от християнска държава, също трябва да бъде спряно.

Как може един единствен гражданин да спре своята държава от извършването на жестокост и несправедливост? Отговорът на този въпрос е много прост. В днешно

време демокрацията, като форма на управление, преобладава в западния свят. Ако гражданин със справедливо самосъзнание вижда, че неговото правителство действа по репресивен начин, то той трябва да повиши глас, да възроптае и да се опита да поведе страната си по правилния път – или дори да събере група от хора, които да се надигнат. Ако гражданин вижда, че неговата страна нарушава суверенитета на друга нация, той трябва да обърне внимание на своето правителство на това и да отправи своите възражения. Да се изправиш и спокойно да изразиш загрижеността си не е акт на бунт или въстание. Всъщност това е израз на истинска любов към страната. Гражданин със справедливо самосъзнание не може да гледа как репутацията на страната му бива опетнявана или дори опозорявана пред международната общественост и призовавайки страната си да се опомни, той демонстрира своята любов и лоялност към нея.

Що се отнася до международната общност и нейните институции, Ислямът учи, че когато страна бива несправедливо атакувана, другите нации трябва да се обединят и да се опитат да спрат агресора. Ако агресивната нация се опомни и се оттегли, не трябва да бъдат налагани жестоки наказания и несправедливи решения, като отмъщение или средство за извличане на полза от ситуацията. Затова Ислямът

дава отговор и лек за всички възможни ситуации. Същността на Ислямските учения е, че човек трябва да разпространява мир, до такава степен, че Светият Пророк^{са} е определил мюсюлманина за човек, от чиито ръка и уста не трябва да се страхува никоя мирен гражданин. Както вече казах, Ислямът учи, че никога не трябва да участваме в жестокост или потисничество. Това е красиво и мъдро учение, което кара всеки мюсюлманин да се държи с чест и достойнство в държавата, в която живее. Няма съмнение, че всички искрени и честни хора биха искали да имат такива личности в техните общества.

Светият Пророк Мухаммад^{са} е дал и друго красиво учение на мюсюлманите, според което да живеят живота си. Той учи, че истински вярващият трябва винаги да търси нещо, което да е чисто и добро. Той учи, че кога то мюсюлманин се натъкне на мъдри слова или нещо благородно, той трябва да се отнася с него, като с лично наследство. По този начин, както един човек се стреми да придобие полагашото му се наследство, мюсюлманите са научени, че трябва да се стремят да получават и да се възползват от мъдрия съвет и добротата, където и да ги открият. Във времена, когато има толкова много притеснения за интеграцията на имигрантите, какъв красив и перфектен ръководен принцип е това. Мюсюлманите

e für alle
für keinen

"Es soll
ZWANG
m Glau
illige Ko

Muslim Jam
d Hamburg

Muslim Jam
d Hamburg

Muslim J
d Hambu

لا اله الا الله محمد رسول الله

Liebe für Alle, Hass für Keinen

Bait-ul Rasheed Moschee
Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Deutschland Hamburg

Denise Gerlach
Grüne Bürgerinitiative
Hamburg

са учени, че за да се интегрират в техните местни общества и да развият взаимно уважение, те следва да се стремят да научат за добрите страни на всяко едно общество, всеки регион, всеки град и всяка страна. Не е достатъчно просто да се запознаят с тези ценности, мюсюлманите трябва да се стремят да ги приемат в живота си. Това ръководно правило, което наистина внушава сплотеност и дух на взаимно доверие и любов. Всъщност кой може да бъде по-миролюбив от истински вярващия, който освен да изпълнява изискванията на вярата си, се опитва и да приеме всички добри страни на своето или на друго общество? Кой може да разпространява мир и сигурност повече от него?

Благодарение на средствата за комуникация, които са на разположение днес, светът днес е едно глобално село. Това е нещо, което Светият Пророк^{ca} е предсказал преди 1400 години, когато е казал, че ще дойде време, когато светът ще стане едно цяло и разстоянията ще се съкратят. Той е казал, че благодарение на бързите и модерни средства за комуникация, хората ще могат да виждат целия свят. Всъщност това е пророчество от Свещения Коран, което той е обяснил надълго и нашироко. По отношение на това, Светият Пророк^{ca} учи, че когато дойде това време, хората трябва да се стремят

да научат и да приемат с отворени обятия добрите неща един за друг, по същия начин, по който търсят изгубеното си имущество. С други думи, може да се каже, че всички положителни неща трябва да бъдат приети, като негативните трябва да бъдат отбягвани. Свещеният Коран е обяснил тази заповед, като казва, че истинският мюсюлманин е този, който се радва на доброто и забранява лошото. Имайки предвид всичко това, коя държава или общество може да каже, че не може да толерира или да приеме подобни обичащи мира мюсюлмани или Исляма сред тях? Миналата година имах възможността да се срещна с кмета на Берлин и да му обясня, че Ислямът учи, че не трябва да трябва да се отнасяме към всяка една добра страна на нацията, като към своя лична собственост. В отговор той каза, че ако се ръководим от това учения, то няма съмнение, че всички по света ще се хванат за ръце и ще ни подкрепят.

Доста съм учуден и тъжен, когато чуя, че в някои части на Германия има хора, които твърдят, че нито мюсюлманите, нито Исляма имат качествата да се интегрират в немското общество. Разбира се, вярно е, че Ислямът, представен от екстремисти или терористи, няма способността да се интегрира в нито една държава или общество, не само в Германия. Всъщност ще дойде време, когато гласовете на противниците

на такива екстремистки идеологии ще се въздигнат високо дори и в мюсюлманските страни. Независимо от това, истинският Ислям, който беше донесен от Светия Пророк^{ca}, със сигурност винаги ще привлича искрени и почтени хора към себе си. В тази епоха, за да се съживят истинските учения, Аллах изпраща Обещания Месия^{ac} в служба на Светия Пророк и така неговата общност практикува и проповядва истинското послание на Исляма.

Нека да е ясно, че никой не може несправедливо да твърди, че истинския Ислям не може да се интегрира в никое общество. Истинският Ислям е този, който разпространява праведност и доброта и отбягва всякакви форми на злото. Истинският Ислям учи мюсюлманите да спират жестокостта и злото, където и да съществуват. Така въпреки всички въпроси са неуспеха при интегрирането, истинският Ислям естествено привлича обществото към себе си, като магнит. Ислямът учи, че човек не трябва да се стреми да има или да желае мир за себе си, а трябва да положи усилия за разпространяване на мир и хармония към другите хора, които таят същият копнеж и в себе си. Това безкористно отношение е начинът да се установи мир по света. Има ли общество, което няма да оцени подобни учения и няма да одобри подобен подход? Разбира се, едно добро общество никога няма

да желае безнравствеността и злото да се разпространят в него и никога не би се противопоставило на това да бъдат насърчавани добротата и мира.

Когато трябва да се дефинира думата „доброта“, е възможно да има разлики в определението между религиозен и нерелигиозен човек. Сред аспектите на добротата и добродетелността, за които говори Ислямът, има два общи добродетели, чрез които се изразяват всички други добродетели. Единият е правото, което държим на Всемогъщия Аллах, а другото е правото, което дължим на човечеството. Въпреки, че има разлика в определението по отношение на един аспект между религиозен и нерелигиозен човек; по отношение на другия аспект, който е правото на човечеството, разлика няма. Правата, които дължим на Аллах са свързани с поклонение и всички религии насочват техните последователи спрямо това. По отношение на правата към човека, име нещо, на което и религиите, и обществата образуват човечеството. Ислямът ни учи в дълбочина и с подробности за правата на човечеството и да покрива всички негови учения сега ще бъде невъзможно. Обаче ще спомена няколко важни права установени от Исляма, които са необходими за се развива мира в обществото.

Ислямът учи, че трябва да

уважаваш и да се грижиш за чувствата на хората. Това включва религиозни чувства и чувствата на другите по отношение на общосоциални проблеми. Един път, за да защити религиозните чувства на един евреин, Светият Пророк^{ca} застанал на страната на евреина, след като той спорил с един мюсюлманин. За да пощади чувствата на евреина, Светият Пророк^{ca} смъррил мюсюлманина, казвайки, че не трябва да твърди, че Светият Пророк^{ca} е по-велик от Мойсей, въпреки, че е знаел, че той е представил последната книга със закони. Това е начинът, по който Светият Пророк^{ca} се погрижил за чувствата на другите и въдворил мир в обществото.

Друго велико учение на Исляма изисква изпълнението на правата на бедните и нуждаещите се хора. За да се постигне това, той учи, че хората трябва да търсят възможности, чрез, които да бъде подобро социалното положение на нуждаещите се слоеве от обществото. Трябва да се стремим да помагаме на хората в неравностойно положение по безкористен начин и никога не трябва да ги експлоатираме по никакъв начин. За съжаление в днешното общество, където се създават проекти и възможности за „помощ“ на хора в неравностойно положение, те често са базирани на система за кредитиране, където се начислява лихва. Например, студентите често

получават заеми, за да им помогнат да завършат своето образование или хора вземат заеми, за да започнат бизнес, но им отнема години, дори десетилетия, за да ги изплатят. И ако след години на борба удари икономическа криза, те могат да се върнат на първоначалното ново на дълг или в още по-лошо финансово състояние. Ставали сме свидетели или пък сме чули за безброй подобни примери през последните няколко години, когато много части на света бяха измъчвани от финансова криза.

Често се отправят твърдения срещу Исляма, че третира жените по нечестен и неравностоен начин. Обаче това твърдение е напълно неоснователно. Ислямът е дал на жените достойнство и чест и давам примери за това. Ислямът дава право на жената да се разведе със съпруга си заради лошо поведение във време, когато жените са били смятани за притежание или вещ. Едва в началото на миналия век развиващият се свят е дал това право на жените. Освен това Исляма е дал правото на наследява във време, когато жените са считани, че нямат никакъв статут или стойност. Това право е било предоставено на жените в сравнително ново време. Ислямът също дава право и на съседите.

Коранът дава подробни указания за това кой представлява ближния си и какви са неговите права. Съседите включват тези, които седят до теб,

къщите наблизно, включително тези, които познаваш и дори тези, които не познаваш; в действителност това включва четиридесетте къщи около Вас. Това включва, като Ваши съседи, и тези, с които пътувате и ни е заповядано да се грижим за тях. На това право е наблегнато толкова много, че Светият Пророк^{ca} е казал, че мисли, че е възможно съседите да бъдат включени в предписаните наследници. Всъщност Светият Пророк^{ca} е стигнал до там да каже, че човек, от който съседът му не е в безопасност, не може да се нарече вярващ или мюсюлманин.

Друга заповед на Исляма за благосъстоянието на другите изисква всички страни да помагат и да се подкрепят едни други в изпълнението на задължението да се помага на слабите и уязвимите да се изправят и да подобрят статуса си. По този начин, за да изпълни ролята си и за да изпълни тези учения, мюсюлманския Джама'ат Ахмадия осигурява основно и висше образование в бедните и нуждаещите се части на света. Ние изграждаме и поддържаме училища, осигуряваме стипендии и финансиране на учени за висше образование, така че тези, които са лишени да стигнат до позицията, където да могат да си стъпят на краката.

Друга заповед на Исляма е тази, че човек трябва да изпълнява всички свои обещания и споразумения.

Това включва всички обещания, които са направени на някого и също така изисква мюсюлманите да спазват и обещанието си за вярност към страната си, като граждани. За това вече говорих вече по-рано.

Това са само няколко неща, които споменах, за да Ви покажа до каква степен Ислямът е състрадателна и любяща религия. Много е тъжно, че със същата сила, с която Ислямът проповядва и насърчава мира в света, неговите опоненти или тези, които не са запознати с неговите истински учения, отправят неоснователни обвинения срещу него. Както вече казах, в тази епоха на мюсюлманския Джама'ат „Ахмадия“ се пада да разпространява и показва истинското послание на Исляма. В тази връзка бих искал да помоля тези, които отправят обвинения срещу Исляма, основани на действията на малка част от мюсюлманите, да държат отговорни тези лица, но да не използват тези несправедливи примери, за да клеветят и дискредитират истинските учения на Исляма.

Не трябва да смятате ученията на Исляма за опасни или за заплаха за Германия или за друга страна. Не трябва да се притеснявате дали мюсюлманите могат или не могат да се интегрират в немското общество. Както вече казах, разликата при Исляма е, че той учи мюсюлманите да приемат всички добри неща и

следователно няма съмнение, че мюсюлманите могат да се интегрират и живеят във всяко общество. Ако някой върши обратното на това, то той е мюсюлманин по име, но не е последовател на истинските учения на Исляма. Разбира се, ако от мюсюлманите се иска да направят нещо, което не е правилно или им е казано да не съобразяват с инструкциите на Свещения Коран, свързани с принципите за скромност, святост на религията или да действат несправедливо, те не могат да направят подобно нещо. Но тези въпроси не са свързани с интеграцията, а са въпрос на лична религиозна свобода.

Нарушаването на религиозната свобода не е въпрос, срещу който се изправят само мюсюлманите, а всички искрени и честни хора се изправят и говорят срещу нея и открито заявяват, че нито правителството, нито обществото трябва да се намесва в личната религиозна свобода. Моля се Германия, както и всяка друга страна, която се е превърнала в дом на хора от различни националности и култури, да покаже най-високите стандарти за толерантност и зачитане на чувствата и настроенията на другите. По този начин те могат да станат носители на стандарт за тези, които показват взаимна любов, привързаност и мир. Това ще бъде средство за гарантиране на траен мир и сигурност по света, така светът може да бъде спасен от разрухата, която се е запътила към нас, като резултат от пълната липса на взаимна толерантност.

Заплахата от ужасяващо разрушение е надвиснала над нас и за да се спасим от подобно опустошение, всяка страна и всеки човек, независимо дали е религиозен или не, трябва да стъпва много, много внимателно. Нека всеки човек по света да осъзнае тази реалност. Накрая бих искал да благодаря още веднъж на всички Вас, че отделихте от Вашето време, за да присъствате и да чуете това, което имах да Ви кажа днес. Благодаря Ви много.”